

Nasza Matka

Nr 11 (157) listopad 2019 (rok 14)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

Święto wszystkich świętych

Zbigniew Kaliszuk (<https://opoka.org.pl>)

Dla wielu ludzi Święto wszystkich świętych kojarzy się ze smutkiem. Wspominamy naszych bliskich, żałując, że już ich nie ma z nami, że leżą zakopani gdzieś głęboko pod ziemią. W mojej parafii, w czasie głównej Mszy Świętej, w grobowej atmosferze odczytywane są zawsze przez pół godziny nazwiska zmarłych należących do rodzin parafian. Potocznie o tym święcie mówi się „Święto zmarłych”.

A przecież, już sama nazwa „Święto” wskazuje, że powinno ono być czymś radosnym. Powinniśmy świętować — cieszyć się, radować. Ewangelia uczy nas, że po śmierci, w Niebie czeka nas znacznie większe szczęście niż tu na Ziemi. Obchodzimy uroczystość wszystkich świętych, czyli wszystkich zbawionych - nie tylko tych wyniesionych na ołtarze ale też "zwykłych ludzi", wśród których możemy mieć nadzieje, że są też nasi bliscy - po to by cieszyć się z ich szczęścia, a także z nadziei jaką daje nam Bóg — że my też możemy go kiedyś doświadczyć.

Z pewnością po ludzku ciężko jest się radować wspominając zmarłą osobę, szczególnie

nam bliską. To co czeka nas po śmierci stanowi dla nas głęboką tajemnicę i potrzeba bardzo silnej wiary, by ufać, że ta osoba dalej żyje, tylko już nie tu na Ziemi i że jest szczęśliwa. Łatwo przychodzą nam deklaracje wiary w życie wieczne, ale gdy zaczynamy je odnosić do konkretnych osób i zaczynamy się zastanawiać nad ich losem, to jest to już dużo trudniejsze.

Mimo wszystko jako chrześcijanie powinniśmy starać się uwierzyć. I z pewnością możemy spojrzeć na to Święto z odrobinę większą nadzieją i optymizmem. Pomocne mogą w tym być słowa ks. Piotra Pawlukiewicza, które stanowią piękne przesłanie na te Święto: „Bóg przygotował nam coś nieskończenie więcej niż nasze najwspanialsze marzenia. Bardzo mnie uderzyło, to co mówią mistycy i święci, że nikt ze zmarłych nie chce wrócić na ziemię. To jest nieprawdopodobne jak na pogrzebach stoimy nad grobami naszych zmarłych i tak sobie myślimy jaki ten zmarły biedny, w trumnie leży i tak mu zimno i tak się nie odzywa. A on patrzy z nieba i sobie myśli: Jacy Wy jesteście nad tą trumną biedni.”

SŁOWO BOŻE

(Mt 5, 1 - 12)

Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie. Wtedy otworzył swoje usta i nauczał ich tymi słowami:

Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogosławieni, którzy się smućą, albowiem oni będą pocieszeni.

Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadają ziemię.

Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni.

Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.

Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.

Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogosławieni jesteście, gdy [ludzie] wam urągają i prześladowają was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie. Tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli przed wami.

Uroczystość Wszystkich Świętych w roku liturgicznym

ks. Teodor Puszcz Schr (Copyright © by Msza Święta 11/2017)

Zagadnienie powstania uroczystości jest w pełni uzasadnione, jeżeli weźmie się pod uwagę fakt, że nie ma ona na uwadze anonimowej rzeszy zbawionych ze wszystkich ras i pokoleń, jak również świętych „zapomnianych” czy nie wymienionych w kalendarzu liturgicznym. Jest to jedyna w swoim rodzaju uroczystość w ciągu całego roku liturgicznego — „Wielkanoc jesieni” (T. Schnitzler). Jej początków należy szukać w celebracji rocznicy jednego męczennika lub grupy męczenników pod koniec II i na początku III wieku.

Uroczystość Wszystkich Świętych jest ściśle powiązana z cudem zmartwychwstania i z Paschą Chrystusa. To nie jest jakieś wspomnienie tych, co odeszli, lecz świętowanie nowego życia, które jest już udziałem świętych, a które nam, jako pielgrzymom na ziemi, zostało przyobiecane.

Pierwszy etap rozwoju — kult męczenników

W czasach przed oficjalnym uznaniem chrześcijaństwa przez cesarza rzymskiego wielu wyznawców Chrystusa oddawało swoje życie za wiarę. Z terminem „świadekstwo wiary” (gr. martyria) łączy się określenie „świadek” (gr. martyr). Śmierć za wiarę jest do dziś pojmowana jako bezpośrednia droga do pełni życia wiecznego. W księgach liturgicznych dzień śmierci ziemskiej męczennika jest traktowany jako dzień narodzin dla nieba (np. in natale sancti Clementi). Oprócz wspomnień pojedynczych męczenników Kościół pielęgnuje także wspólne wspomnienia wielu świadków wiary. Kult męczenników przybrał szczególną formę po ogłoszeniu pokoju dla Kościoła. Dla najbardziej znakomych męczenników wznoszono wówczas specjalne budowle (bazyliki), a ich relikwie umieszczano pod ołtarzem (później w miejsce ołtarza). Rocznie narodzin dla nieba celebrowano w liturgii bardzo uroczystie. Istniała też duża liczba nieznanych męczenników, którzy nie doznawali żadnego kultu. Dlatego w najstarszych sakramentarzach rzymskich można znaleźć serie formularzy mszalnych bez określonego dnia, przeznaczonych do wspomnienia wszystkich świętych męczenników (Leonianum — 43; Gelasianum — 8, Gregorianum — Missae veneratione omnium Sanctorum). L. Beauduin stwierdza, że obecna uroczystość w swoich początkach była

uroczystym wspomnieniem męczenników (commune martyrum), a dopiero później otrzymała charakter bardziej uniwersalny.

Na Wschodzie dość wcześniej w liturgii oprócz wspomnień pojedynczych męczenników lub świętych zaczęto wspominać danego dnia całe grupy świętych, wszystkich męczenników czy wszystkich Apostołów. Od IV wieku Kościoły wymieniały sobie katalogi świętych i stało się rzeczą niemożliwą, aby stworzyć tak liczne, odrębne obchody liturgiczne. Wtedy zrodziła się myśl, aby wszystkich męczenników uczcić wspólnie specjalnym świętem. W Kościele syryjskim 13 maja w Nizibi był dniem ku czci wszystkich męczenników (św. Efreem — IV w.). W Nikomedii i w Kościele chaldejskim piątek po Wielkanocy jest wspomnieniem wszystkich wyznawców (kalendarz z IV w.). W Konstantynopolu w niedzielę po Zesłaniu Ducha Świętego obchodzono „wszystkich męczenników całego świata” (św. Jan Chryzostom). W Edessie czyniono to 13 maja, a w Syrii w piątek po Wielkanocy. Wspomniane terminy świąt czy wspomnień charakteryzuje umiejscowienie ich w bliskości Paschy — tryumfu Chrystusa.

Na Zachodzie, to znaczy w Rzymie, to święto przejęto w VI wieku. Niedzielę po Zesłaniu Ducha Świętego (Dominica in natali sanctorum) poświadcza Kodeks z Würzburga (ok. 600). Najprawdopodobniej z inicjatywy Grzegorza I (590-604) wspomnienie to znowu usunięto z kalendarza. Natomiast Liber Pontificalis zawiera niezbite dowody na to, że Bonifacy IV (608-615) uprosił u cesarza Panteon i przekształcił go w chrześcijański kościół Sancta Maria ad Martyres, który konsekrował 13 maja 609/610 roku. Dzień 13 maja stał się rocznicą poświęcenia tego kościoła (stąd formularz mszalny: Natale s. Mariae ad martyres). Każdego roku celebrowano rocznicę dedykacji, która stała się świętowaniem wszystkich męczenników. Do Panteonu przewieziono bardzo wiele relikwii męczenników z katakumb (28 wozów). Stąd tytuł tego kościoła ad martyres, nieco później Sancta Maria ad Martyres czy ad omnes sanctos. W święto dedykacji kościoła wszystkich męczenników włączono grecką tradycję wspomnienia wszystkich świętych w niedzielę po Zesłaniu Ducha Świętego. >>>

Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że to święto (13 maja) nie zostało wymienione w żadnym ze znanych sakramentarzy. Gregorianum Hadrianum na 13 maja proponowało obchód Natale sanctae Mariae, a stare antyfonarze zawierały śpiewy na Dedicatio Basilicae sanctae Mariae ad Martyres. Pod datą 1 listopada i na niedzielę po Zesłaniu Ducha Świętego nie ma żadnej wzmianki o omawianym święcie w wyżej wymienionych księgach. Natomiast Veronense w związku z uroczystością św. Piotra i Pawła posiadał jeden formularz mszalny ku czci wszystkich Apostołów. Z kolei Gelasianum Vetus po uroczystości św. Piotra i Pawła proponował jeszcze dwa formularze: Vigilia omnium Apostolorum oraz Natale omnium Apostolorum.

Drugi etap rozwoju — ustanie prześladowań Kościoła

Okres rozwoju życia Kościoła w normalnych warunkach sprawia, że wyróżnia się bohaterstwo nie tylko oddających życie za Chrystusa, ale także „męczenników wierności Chrystusowi każdego dnia”, męczenników codziенności. Kolekty w Gregorianum wspominają Najświętszą Maryję Pannę, Apostołów, wyznawców, dzieci i wszystkich świętych — omnium simul sanctorum. Grzegorz III (731-741) kazał w bazylice watykańskiej urządzić i poświęcić specjalne oratorium ku czci Chrystusa, Jego Matki, Apostołów, wszystkich świętych męczenników, wyznawców i wszystkich sprawiedliwych tej ziemi. Zarządził także, aby codziennie w tym oratorium po nieszpiorach było sprawowane krótkie oficjum ku czci Patronów tego miejsca. Nie wyklucza się w tym inspiracji obchodzenia święta Wszystkich Świętych w Irlandii i Anglii.

Po raz pierwszy oficjalne ślady podobnego święta Wszystkich Świętych, obchodzonego 1 listopada, znajdujemy około 800 roku (Kalendarz z Yorku) w Anglii i w Królestwie Karolingów. Alkuin nazywya to święto sollemnitatis sanctissima. W czasach karolińskich potwierdza się już istnienie tego święta w Anglii, Galii i Germanii. Alkuin (+804), który studiował w Yorku, stał się zwolennikiem tego święta i następnie jako opat opactwa św. Marcina w Tours aż do swojej śmierci promował to święto w Galii. Teksty liturgiczne święta w wyżej wspomnianym opactwie należą do pierwszych świadectw liturgicznego obchodu świętych w Galii. W Germanii święto to promował Arno (+821), arcybiskup Salzburga i uczeń Alkuina. W liście do swego mistrza

napisał, że święto to poprzedza trzydniowy post, modlitwa i wzmoczone dobre uczynki. Irlandia obchodziła święto „świętych Irlandii, Bretanii i Europy” w miesiącu kwietniu i przyjęła również datę 1 listopada. Natomiast Rzym nadal obstawał przy dacie 13 maja i dopiero na przełomie X/XI wieku przeniesiono ten obchód na 1 listopada (L. Pierti). W Rzymie data 1 listopada jako obchód Wszystkich Świętych jest poświadczona w X wieku (Codex Barberini 637), a w XI-XII wieku włączona została do kalendarzy ksiąg liturgicznych watykańskich i laterańskich.

Trzeci etap rozwoju — rozpowszechnienie na kontynencie europejskim

Papież Grzegorz IV (827-844) przeniósł to święto na 1 listopada w 835 roku. Według kroniki Siegeberta to Grzegorz IV przynaglił Ludwika Pobożnego, aby ten wprowadził na swym terenie owo święto (835) i wpisał je do kalendarza w swoim królestwie. Papież swym dekretem przyczynił się do rozpowszechnienia tego święta w Europie. Według Sikarda z Kremony (+1215) celem tego kroku była jedność Kościoła. Chodziło o ujednolicenie obchodu, a równocześnie uniwersalizację święta. Oficjalne sakramentarze zawierają to święto pod datą 1 listopada od 850 roku.

Faktem jest, że termin 1 listopada przejęto z terenów Anglii oraz Irlandii, gdzie był on już znany w połowie VIII wieku. Znaczenie tego święta ciągle wzrastało. Od XII wieku posiadało ono już swoją wigilię, a za czasów Sykstusa IV (1471-1484) otrzymało jeszcze oktawę. O znacznym wzroście popularności tego święta można mówić dopiero po 1000 roku, a następnie jeszcze bardziej po 1545 roku, kiedy to pod datą 2 listopada wprowadzono wspomnienie wszystkich wiernych zmarłych (commemoratio omnium fidelium defunctorum). W ten sposób święto to stało się „Wielkanocą jesieni”. Poprzez przystępowanie do sakramentów spowiedzi świętej i Komunii Świętej wierni pragnęli uzyskać odpusty dla swoich zmarłych. Jednak nie wolno traktować tej uroczystości jako „przedśionka Dnia Zaduszne-go”. Uroczystość ta zdobywała coraz większe znaczenie w życiu poszczególnych społeczeństw, co zaowocowało tym, że w wielu krajach jest to dzień ustawowo wolny od pracy. Po Wielkanocy i Bożym Narodzeniu w wielu regionach była to trzecia co do ważności uroczystość połączona z przyjmowaniem sakramentów.

Dokończenie w następnym numerze

Strona Żywego Różańca

Intencje Papieskie 2019

Listopad 2019

Intencja powszechna: o komunikację i pojednanie

Aby na Bliskim Wschodzie, gdzie wspólnie żyją różnorodne wspólnoty religijne, zapanował duch dialogu i pojednania.

ŚWIĘTO NIEPODŁĘGŁOŚCI

11 listopada 2019 r.

Wywieś flagę

Tej miłości nie można zabić

Po 123 latach nocy niewoli 11 listopada 1918 roku Orzeł Biały ponownie rozwinął swe potężne skrzydła nad Rzeczpospolitą. Spełniło się wielkie pragnienie wielu pokoleń, które nigdy nie uznały tego, że Polski nie ma. Nie było jej na mapie Europy, ale była w sercach tych, dla których stanowiła największą wartość, która ukochali największą miłością, dla których żadna ofiara złożona na jej ołtarzu nie była za wysoka. Choć nie wszyscy doczekali, swoim życiem zaświadczyli, że są jej godnymi synami. Polska była wolna! Mógł wtedy polski naród po raz pierwszy zaśpiewać nową i ostatnią zarazem strofę swojej patriotycznej pieśni-hymnu "Boże, coś Polskę":

*Powstała z grobu na Twe władne słowo
Polska, wolności narodów chorąży.*

*Pierchnęły stráže, a ponad jej głową
Znów swobodnie Orzeł Biały krąży!*

*Przed Twe ołtarze zanosim błaganie:
Ojczyznę wolną pobłogosław, Panie.*

Nareszcie mogli Polacy prosić Boga o błogosławieństwo dla wolnej Ojczyzny, bowiem Bóg wysłuchał od stu lat powtarzanej w tej pieśni prośby: "Ojczyznę wolną racz nam wrócić, Panie". [...]

Tadeusz Basiura
<https://www.katolik.pl>

INTERCJE MSZALNE

listopad 2019

Piątek	1 listopada	Piątek	15 listopada
Wszystkich Świętych		18 ⁰⁰	R. Nowak
8 ⁰⁰	Za ++ Ryszarda Kęska, ojca Stanisława, teścia Józefa ++ z obu stron	Sobota	16 listopada
10 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
14 ³⁰		Niedziela 33 zwykła	17 listopada
Sobota	2 listopada	8 ⁰⁰	
Dzień Zaduszny		10 ⁰⁰	Za + Marię Pańków 3 r. śm.
8 ⁰⁰		14 ³⁰	chrzest Stanisław Zieliński
18 ⁰⁰	R. Pisarska	Poniedziałek	18 listopada
Niedziela 31 zwykła	3 listopada	8 ⁰⁰	R. Hanus
8 ⁰⁰		Wtorek	19 listopada
10 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
14 ³⁰	Za + Ryszarda Modrzyk w 1 rocz. śm.	Środa	20 listopada
Poniedziałek	4 listopada	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Czwartek	21 listopada
Wtorek	5 listopada	18 ⁰⁰	R. Bubała
8 ⁰⁰		Piątek	22 listopada
Środa	6 listopada	18 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Sobota	23 listopada
Czwartek	7 listopada	18 ⁰⁰	R. Kalisz
18 ⁰⁰		Niedziela	24 listopada
Piątek	8 listopada	Chrystusa Króla	
18 ⁰⁰	R. Brzozowski	8 ⁰⁰	
Sobota	9 listopada	10 ⁰⁰	R. Winkler
18 ⁰⁰	R. Kędzia	14 ³⁰	
Niedziela 32 zwykła	10 listopada	Poniedziałek	25 listopada
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰	Za + Krzysztofa Gracyalny (od współpracowników)	Wtorek	26 listopada
14 ³⁰	chrzest Tymon Wieczorek	8 ⁰⁰	
Poniedziałek	11 listopada	Środa	27 listopada
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Wtorek	12 listopada	Czwartek	28 listopada
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
Środa	13 listopada	Piątek	29 listopada
8 ⁰⁰	Fatimska	18 ⁰⁰	R. Kędzia
Czwartek	14 listopada	Sobota	30 listopada
18 ⁰⁰	R. Świerczyna	18 ⁰⁰	

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Listopad 2019 - Luty 2020

sobota 9 listopad 2019	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
sobota 23 listopad 2019	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
sobota 7 grudzień 2019	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
sobota 21 grudzień 2019	Lebek Sylwia
	Lebek Marek
	Zbroja Agnieszka
sobota 4 styczeń 2020	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Siemieńska Dorota i Melania
sobota 18 styczeń 2020	Pisarski Jarosław
	Rozmus Sabina
	Kędzia Irena
sobota 1 luty 2020	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
sobota 15 luty 2020	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
sobota 29 luty 2020	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Pierś gęsia pieczona z kurkami

Składniki:

- 1 pierś gęsia – około 400 g
- 200 ml wina wytrawnego
- 400 g marchwi
- 100 g agrestu
- 100 g kurek
- 50 g szalotki
- 5 g czosnku
- tymianek
- szalwia
- masło klarowane
- sól, pieprz

Sposób przygotowania:

Pierś gęsi nacinamy od strony skóry, a następnie nacieramy przyprawami. Smażymy po 4 min z każdej strony na maśle klarowanym, zaczynając od strony skóry. Podlewamy białym winem i dusimy pod przykryciem około 20 minut. Marchew gotować w osolonej wodzie z dodatkiem masła. Po około 15 minutach dodać agrest i gotować jeszcze 10 minut. Wodę odlać i całość zmiksować, doprawiając solą, pieprzem i świe-

żym tymiankiem. Oczyszczone kurki smażyć na suchej patelni, następnie dodać masło klarowane, szalotkę pociętą w kostkę i plasterki czosnku. Podlać białym winem i doprawić solą, pieprzem i szalwią. Plastry gęsi układamy na purée marchwiowo-agrestowym i posypujemy duszonymi kurkami.

gmb

Kącik humoru

Pewna dziewczyna modliła się o męża do figurki świętego Antoniego stojącego na oknie. Któregoś dnia figurka przypadkowo spadła i trafiła przechodzącego ulicą młodzieńca. Przybiegł na górę, żeby nawymyślać. Poznał dziewczynę i... ożenił się z nią.

Ksiądz w czasie nauki przedmałżeńskiej mówił: Uczcie się od wróbla – wróbel najpierw buduje gniazdko, a potem zaprasza samiczkę. A wy robicie tak: najpierw dziecko, potem ślub, a na koniec: „Jezus Maria, gdzie będziemy mieszkać”.

Pewien pan zaraz po spowiedzi przedślubnej przybiegł do księdza, swojego spowiednika.

- Proszę księdza, ksiądz mi nie zadał pokuty.

Ksiądz spokojnie odpowiedział:

- W takich wypadkach nie zadaję pokuty, bo pokutą jest małżeństwo.

Zapytano jednego z proboszczów:

- Dlaczego ksiądz w czasie ślubów zasłania główny obraz nad ołtarzem? Taki piękny

obraz Jezusa Ukrzyżowanego, a ksiądz tkaninę zawiesza na obrazie...

- Dlatego, że na obrazie wypisano dużymi literami PRZEBACZCIE IM, BO NIE WIEDZA, CO CZYNIA.

Pewien ksiądz pocieszał nowożeńców:

- W małżeństwie trudne jest tylko pierwsze dwadzieścia pięć lat, a potem to już jako tako...

Każde małżeństwo przypomina trzy zakony:

- na początku franciszkanów: radosnych, zapatrzonych w przyrodę

- z czasem dominikanów: mocnych w słowach i argumentowaniu

- po latach już tylko kamedułów: przestrzegających reguły milczenia.

Pewien ksiądz, który pracował w przycmentarnym kościele, na pytanie:

- Czy nie męczą cię te stałe pogrzeby?

Odpowiedział:

- Wolę odprawiać pogrzeby, niż dawać śluby. Po pogrzebie nie może być już nic gorszego – tylko lepiej, a po ślubie może być tylko gorzej.

Papież Franciszek: "Święto rodziny" 1 listopada 2018

Pierwsze dzisiejsze czytanie, z księgi Apokalipsy, mówi nam o niebie i ukazuje nam «wielki tłum», niemożliwy do policzenia, «z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków» (Ap 7, 9). To święci. Co oni «tam» robią? Śpiewają razem, wysławiają Boga z radością. Wspaniale byłoby posłuchać ich śpiewu... Ale możemy to sobie wyobrazić — czy wiecie, kiedy? Podczas Mszy św., gdy śpiewamy «Święty, Święty, Święty, Pan, Bóg Zastępów...». Jak mówi Biblia, jest to hymn, który pochodzi z nieba, który tam jest śpiewany (por. Iz 6, 3; Ap 4, 8), hymn uwielbienia. Zatem śpiewając Sanctus, nie tylko myślimy o świętych, ale czynimy to, co oni czynią — w owej chwili podczas Mszyśw. jesteśmy z nimi zjednoczeni bardziej niż kiedykolwiek.

I jesteśmy zjednoczeni ze wszystkimi świętymi — nie tylko z tymi najbardziej znanymi, z kalendarza, ale również z tymi «z sąsiedztwa», z naszymi krewnymi i znajomymi, którzy obecnie należą do tej wielkiej rzeszy. Zatem dzisiaj jest święto rodziny. Święci są blisko nas, są wręcz naszymi najprawdziwszymi braćmi i siostrami. Rozumieją nas, kochają nas, wiedzą, co jest naszym prawdziwym dobrem, pomagają nam i nas oczekują. Są szczęśliwi i chcą, abyśmy byli szczęśliwi z nimi w raju.

Dlatego zachęcają nas do pójścia drogą szczęścia, wskazaną w dzisiejszej, jakże pięknej i dobrze znanej Ewangelii: «Błogosławieni ubodzy w duchu (...). Błogosławieni cisi (...). Błogosławieni czystego serca...» (Mt 5, 3-8). Ale jak to? Ewangelia mówi, że błogosławieni są ubodzy, podczas gdy świat mówi — błogosławieni bogaci. Ewangelia mówi, że błogosławieni są cisi, podczas gdy świat mówi, że błogosławieni są ludzie despotyczni. Ewangelia mówi, że błogosławieni są ludzie czysti, podczas gdy świat mówi, że błogosławieni są przebiegli i używający życia. Ta droga błogosławieństwa, świętości zdaje się prowadzić do porażki. A jednak — pierwsze czytanie przypomina nam dalej — święci

trzymają «w swym ręku palmy» (por. w. 9), to znaczy symbole zwycięstwa. To oni wygrali, a nie świat. I zachęcają nas, byśmy wybrali ich stronę, stronę Boga, który jest Święty.

Zadajmy sobie pytanie, po której stronie jesteśmy — po stronie nieba czy też ziemi? Czy żyjemy dla Pana, czy dla samych siebie, dla szczęścia wiecznego czy dla jakiejś satysfakcji w tej chwili? Zadajmy sobie pytanie: czy naprawdę chcemy świętości? Czy może zadowolaliśmy się byciem chrześcijanami bez hańby i bez chwały, którzy wierzą w Boga i szanują bliźniego, ale bez przesady? Pan «chce od nas wszystkiego, a to, co oferuje, to życie prawdziwe — daje wszystko — szczęście, dla którego zostaliśmy stworzeni» (adhort. apost. Gaudete et exsultate, 1). Krótko mówiąc — świętość albo nic! Warto, abyśmy dali się sprowokować świętym, którzy tutaj nie mieli półśrodków, a stamtąd nam «kibicują», abyśmy wybrali Boga, pokorę, łagodność, miłosierdzie, czystość, abyśmy bardziej pasjonowali się niebem niż ziemią.

Dzisiaj nasi bracia i siostry nie chcą od nas tego, abyśmy po raz kolejny wysłuchali pięknej Ewangelii, ale abyśmy ją wprowadzali w życie, abyśmy weszli na drogę Błogosławieństw. Nie chodzi o robienie rzeczy niezwykłych, ale o podążanie każdego dnia tą drogą, która prowadzi nas do nieba, do rodziny, do domu. Tak więc dziś przewidujemy naszą przyszłość i świętujemy to, dla czego się urodziliśmy — urodziliśmy się, aby już nigdy nie umrzeć, urodziliśmy się, by cieszyć się szczęściem Boga! Pan dodaje nam otuchy, a tym, którzy obierają drogę Błogosławieństw, mówi: «Cieszcie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie» (Mt 5, 12). Niech Święta Matka Boża, Królowa Świętych, pomaga nam zdecydowanie iść drogą świętości. Ona, która jest Bramą Niebios, niech wprowadza naszych umiłowanych zmarłych do niebiańskiej rodziny.

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmitowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)